

Chlumec

listopad - prosinec 2024

Dvouměsíčník farnosti Luže

24. papež Svatý Sixtus II.

Začátek pontifikátu – 30. 8. 257

Konec pontifikátu – 6. 8. 258

Papežové

Jubilejní rok 2025

Dušičky

Adventní duchovní obnova

Dětská sekce

Modlitba papeže sv. Pia X. k Panně Marii Neposkvrněné

Jsi krásná, Maria,
bez poskvrny prvotního
hříchu.

Ty jsi sláva Jeruzaléma,
ty jsi radost Izraele,
ty jsi čest našeho lidu,
útočiště hříšníků,
Maria.

Maria,
Panno nejmoudřejší,
Matko nejdobrotivější,
pros za nás,
přimlouvej se za nás
u Pána Ježíše Krista.

Morový sloup v Košicích

(MD)

„Plamen naděje v nás oživ dobrý Bože“. Kěž milost Jubilea 2025 v nás oživí touhu po dobrech nebeských.

Vážené čtenářky a čtenáři,

jako přípravu na jubilejní rok 2025 vyhlásil papež František letošní rok rokem modlitby. Nyní už jdeme pomalu do finále a možná také budeme mít více času zastavit se a přemýšlet nad vyhlášeným tématem. Přemýšlejme nad tím. Modlitba má obnovit naši touhu být v přítomnosti

Pána, řekl papež František. Na jedné straně se zdá, že nebyla doba, která by neakcentovala modlitbu – nejen v křesťanství, ale i ve všech

náboženství napříč dějinami. Na druhé straně je to téma stále nejasné a únikové. Výzvu k modlitbě slyšíme často, a tak možná i ztrácíme představu, čím může skutečně v lidském životě být. Na jedné straně je tady touha člověka po přesahu, překročení, jsou to např. slova: „V modlitbě nestávejte“ (1Sol. 5,17), je tady tradice mnišství, mystiky, učitelů duchovního života – na druhé straně naučené modlitby, mechanicky odříkané v určité chvíli, modlitba jako výčet požadavků nebo zoufalá prosba, kdy už nic jiného nezabralo, přesto se ukazuje, že zájem o modlitbu stoupá mnohem více než zájem o tradiční náboženství.

Mezi spirituálními proudy současné doby, zaujímá poměrně významné místo kontemplativní modlitba. Existuje dnes už celá řada míst v naší zemi i v zahraničí, kde se této modlitbě lidé učí. První letošní číslo *Salve* se tomuto tématu podrobně věnuje. V křesťanství, v jeho tradici, jméno Bůh se dává poznat člověku v dějinách, nejplněji pak v postavě Ježíše Krista z Nazareta. Sám výraz spiritualita (od latinského *spiritus*,

duch) odkazuje k tomu, že hlavní činitel duchovního života je Boží Duch jakožto ten, který spojuje s Kristem a uvádí do trojičního života.

Uvedu jednu ukázkou, kde je položena několika lidem otázka, co pro tebe znamená meditace? Odpověď: Medituji, protože potřebuji být v živém vztahu s Bohem. Teoreticky vím, že Bůh je stále s námi, je nám blízko. Pokud nemedituji, zůstává to pro mě jen pouhou teorií. Meditace je na jedné straně pro mě cvičení, jakýsi trénink otevřenosti vnímavosti vůči Bohu, na druhé straně prostor, kde se samotný vztah s Bohem uskutečňuje. Pomáhá mi odlišit podstatné od nepodstatného, pravdivě vidět sebe a ignorovat to, co se ve mně a kolem mě odehrává. Myslím si, že meditace je vlastně takovým radikálním aktem důvěry/víry. Díky ní se odvažuji odevzdávat, pouštět a opouštět vše, co není Bůh, jen díky víře/důvěře, že mě nepohltní nicota a prázdnota, ale že dříve nebo později skončím v náručí milujícího Boha. Je mi blízko chápat Pána Boha jako toho, kdo mě nese a nepustí.

Druhá ukáзка je trošku odlišná od první. Autor vypráví o své zkušenosti z doby, kdy jako náctiletý hledal spolčo a nestačilo mu v neděli jít do kostela. Hledal něco víc. Založili ve farnosti společenství, kde udělal první krůčky v modlitbě. Velmi mu pomohli ignaciánské exercicie, které absolvoval. Píše: Cesta to rozhodně není snadná, většinou ji neprovází velké emoce a prožitky. Přesto přišly docela brzy změny. Doznává, že meditace mu pomáhá přijmout realitu světa, každodennosti, takovou, jaká je bez hořkosti, i když s ní ve všem nesouzní a všemu hned nerozumí.

Je to jen několik málo myšlenek a ukáзка, že meditace je užitečná pro každodenní život. Malý pokus o ní v naší farnosti byl, snad to mohu říci v duchovní obnově o. Pavlem Ambrosem SJ. Způsobů, jak uspořádat program je veliké množství, jen uvádím něco, co v naší farnosti proběhlo a co si třeba někteří vybaví v paměti. Pokusíme se pokračovat v této malé ochutnávce, jak nás může setkání s Bohem obohacovat.

o. Josef

OTÁZKY A ODPOVĚDI PRO KŘEŠŤANA

576. Je možné modlit se v každé chvíli?

Modlit se je vždycky možné, protože čas křesťana je časem vzkříšeného Krista, který „zůstává s námi po všechny dny“ (Mt 28,20). Modlitba a křesťanský život jsou proto neoddělitelné.

„Je možné i na trhu nebo během osamělé procházky konat častou a vroucí modlitbu. Je to možné i ve vaší prodejně, ať už kupujete nebo prodáváte nebo také když vaříte“ (sv. Jan Zlatoústý).

577. Co to je modlitba Ježíšovy Hodiny?

Nazývá se Ježíšova „velekněžská modlitba“ při Poslední večeři. Ježíš, Velekněz Nové úmluvy, se obrací ke svému Otci, když nadešla hodina jeho „přechodu“ (jeho Paschy) k Němu, hodina jeho oběti.

Druhý díl

Modlitba Páně: Otče náš

Otče náš

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.

578. Jaký je původ modlitby Otče náš?

Ježíš nás naučil tuto nenahraditelnou, křesťanskou modlitbu, Otče náš, jednoho dne, když ho jeden učedník viděl, jak se modlí, a požádal ho: „Nauč nás modlit se“ (Lk 11,1). Liturgická tradice církve vždy používala text sv. Matouše (Mt 6,9-13).

579. Jaké je místo modlitby Otče náš v Písmu svatém?

Otče náš je „souhrn celého evangelia“ (Tertullian), „nejdokonalejší modlitba“ (sv. Tomáš Akvinský). Je umístěn v ohnisku Horského kázání (Mt 5-7) a znovu zachycuje ve formě modlitby podstatný obsah evangelia.

580. Proč je nazýván „modlitbou Páně“?

Otče náš se nazývá „modlitbou Páně“, protože jí nás naučil sám Pán Ježíš.

581. Jaké místo zaujímá Otče náš v modlitbě církve?

Je to modlitba církve par excellence. Otče náš je předán při křtu a biřmování, aby se dalo najevo nové zrození k božskému životu Božích dětí. Eucharistie odhaluje jeho plný smysl, protože jeho prosby, mající již od nynějška základ v tajemství spásy, budou plně vyslyšeny při příchodu Pána. *Otče náš* je doplňující část liturgie hodin.

Otče náš, jenž jsi na nebesích**582. Proč se můžeme odvážit přiblížit se k Otci s plnou důvěrou?**

Protože Ježíš, náš Vykupitel, nás uvádí před tvář Otce, a jeho Duch z nás dělá syny. Tak se můžeme modlit Otče náš s prostou a synovskou důvěrou, s radostnou jistotou a pokornou smělostí, s jistotou, že jsme milováni a vyslyšeni.

583. Jak je to možné vzývat Boha jako Otce?

Můžeme vzývat Otce, protože Boží Syn se stal člověkem a zjevil nám Ho a jeho Duch nám Ho dal poznat. Vzývání Otce nám dává vstoupit do jeho tajemství se stále novým úžasem a vzbuzuje v nás touhu, abychom jednali jako synové. Modlitbou Páně si tedy uvědomujeme, že jsme synové Otce v Synu.

(PR)

Hudební pásmo - Popelka Nazaretská

V rámci programu třetí švestkové pouti při svátku Narození Panny Marie nás poctili svou návštěvou a potěšili hudbou členové chrámového sboru z Krucemburku. Nejen že doprovodili hudbou slavení mše svaté, ale i odpoledne před svátostným požehnáním nás přivedli k rozjímání krásně zpracovaným pásmem Václava Renče – Popelka Nazaretská. V dnešní době je úžasné, že i v některých venkovských farnostech se dokáže udržet chrámový

sbor a nacvičit v dobré kvalitě hudební doprovod k liturgii a církevním slavnostem. Jsou i mnohem větší města a farnosti, kde chrámový sbor skončil, a bohoslužby jsou o hudební složku ochuzeny. Patří jim proto velké poděkování za jejich úsilí a také za krásný hudební zážitek. Zejména nutno

poděkovat sbormistryni paní Martě Rejškové, která o chrámový sbor v Krucemburku neúnavně pečuje.

(PR)

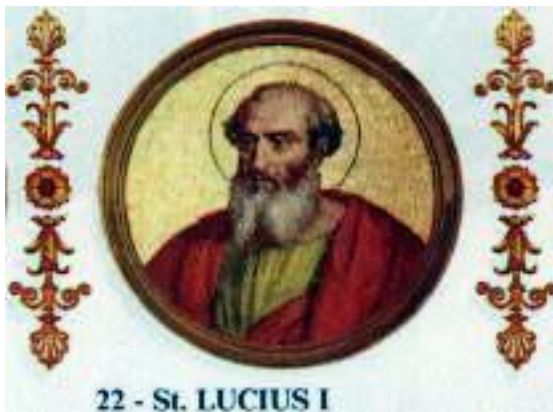

Papežové

22. papež - Svatý Lucius I.

(zemřel 4. března 254 v Římě) byl 22. papežem katolické církve v letech 253–254.

Narodil se v Římě. O jeho rodině není nic známo, otec se údajně jmenoval Porfyrián. Papežem byl zvolen pravděpodobně 25. června 253, v době nové vlny pronásledování křesťanů za vlády císaře Treboniana Galla. Tomuto pronásledování předcházelo vyhoštění Luciova předchůdce, papeže Kornelia.

Lucius I. byl rovněž vyhoštěn, ale poté, co se římským císařem stal Valerianus, se mu podařilo získat povolení k návratu. Návrat z vyhnanství je počítán k zázrakům, které vedly k Luciově svatořečení. Lucius I. byl římským biskupem pouhých 8 měsíců. Dochovalo se několik dopisů svatému Cypriánovi, ve kterých zastává mírné názory svých předchůdců na přijímání odpadlíků a hříšníků zpět do církve.

Zemřel s největší pravděpodobností 4. března 254. Tradice tvrdí, že byl umučen během pronásledování křesťanů v době vlády císaře Valeriana. Nezdá se to však být příliš pravděpodobné, neboť první edikt k pronásledování křesťanů císař vydal až v roce 257, kdy byl Lucius již dávno mrtev.

Luciova hrobka se nachází v Kalixtových katakombách, ale jeho ostatky byly odtud odvezeny. Podle nejrozšířenější verze byly přesunuty do chrámu sv. Cecílie (Santa Cecilia in Trastevere) společně s ostatky sv. Cecílie a dalších světců. Jiné prameny uvádějí, že je nechal přenést

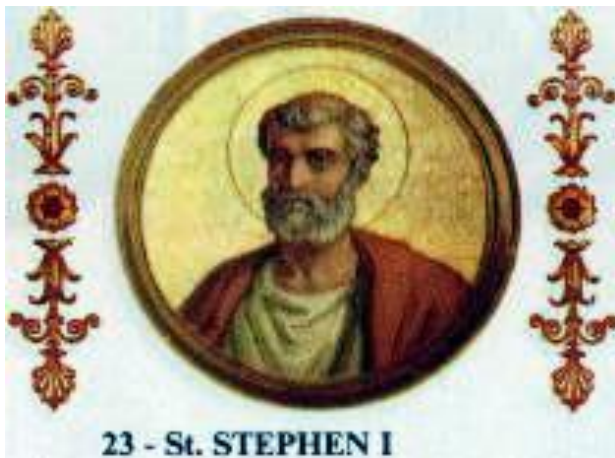
papež Pavel I. (757–767) do kostela San Silvestro in Capite. Konečně podle další verze je přestěhoval papež Paschalis I. (817–824) do baziliky sv. Praxedy. Jeho hlava je však uchovávána v Dánsku, v relikviáři katedrály sv. Ansgara v Kodani. Jsou to jedny z mála ostatků v Dánsku, které přečkaly reformaci. Okolo roku 1100 byl Lucius vyhlášen patronem dánské provincie Sjælland. Památku svatého Lucia si katolická církev připomíná v den jeho úmrtí 4. března.

23. papež - Svatý Štěpán I.

(† 2. srpna 257) byl 23. papežem katolické církve od 12. května 254 do 2. srpna 257.

Štěpán I. byl patrně původem Řek, ale již narozený v Římě. Jeho otec se jmenoval Jovius. Štěpán

byl jáhnem spravujícím jeden ze sedmi římských církevních obvodů a jako budoucího papeže jej označil již jeho předchůdce Lucius I.

Štěpán I. byl papežem v poměrně klidné době vlády císaře Valeriána, a mohl se tak věnovat vnitřním záležitostem církve. Velmi energicky se snažil prosazovat nadřazenost Říma nad ostatními křesťanskými obcemi. Základní spor, který svatý Štěpán vedl zejména se svatým Cypriánem a některými biskupy z Asie a Afriky, spočíval v tom, zda je platný křest udělený kněžími, kteří byli jako heretici vyobcováni z církve. Marcian, biskup v Arles, dokonce odmítal takovým osobám udělit svaté přijímání. Štěpán rozhodl ve prospěch těchto věřících a Marciana a některé další biskupy odvolal z funkce. V této souvislosti se uvádí jeho památná věta,

kteřá se zařadila mezi často citované výroky: „Nihil innoventur, nisi quod traditium est“ (Žádné novoty, držte se tradice) Jinými slovy, že pokřtění od bludařů nemají být křtěni znovu, pouze na ně mají být vkládány ruce a udělováno jim rozhřešení. Následně jim může být udělena také svátost biřmování. Biskup Dionýsius, působící jako smiřitel, nakonec sdělil papeži: "Věz bratře, že všechny dříve odloučené církevní obce se vrátily k církevní jednotě. Biskupové všude žijí ve vzájemné svornosti a radují se z neočekávaného pokoje."

Podle legendy se 2. srpna 257 shromáždili věřící na mši v katakombách Lucinie. Když Štěpán usedl na papežský trůn, vtrhli do katakomb římsí vojáci a Štěpána stali. Až do 18. století bylo křeslo uchováváno stále se stopami krve. Jiné věrohodné prameny však tuto událost nepotvrzují. Patrně došlo k záměně osob se Štěpánovým nástupcem Sixtem II., který se prokazatelně stal jednou z prvních obětí pronásledování křesťanů v roce 258.

Sv. Štěpán I. byl původně pohřben v Kalixtových katakombách. Papež svatý Pavel I. (757–767) však nechal jeho tělo přenést do kláštera San Silvestro in Capite. Později byly jeho ostatky přeneseny k veřejné účtě do kostela sv. Praxedy. Katolická církev uctívá památku sv. Štěpána 2. srpna.

24. papež - Svatý Sixtus II. (Xystus)

byl 24. papežem křesťanské církve od 30. srpna 257 do 6. srpna 258.

Podle Liber Pontificalis byl řeckého původu. Dnešní historici však tento údaj zpochybňují a zdá se pravděpodobnější, že autor Liber Pontificalis zaměnil osobu papeže za osobu jeho současníka Xysta, který byl filosofem pythagorejské školy.

Sixtovi II. se podařilo dokončit urovnání sporů s východní a africkou církví rozdmýchané jeho předchůdcem sv. Štěpánem kvůli otázce nutnosti nového křtu u odpadlíků, znovu přijímaných do církve. V době papežské vlády Sixta II. začalo další pronásledování křesťanů. Císař Valerianus v roce 257 nařídil odchod křesťanských biskupů a kněží do vyhnanství. O rok později (258) vydal druhý edikt, podle kterého všichni ti, kteří neuposlechli, budou zabiti a jejich majetek a majetek církve propadne státu. Valerianus si od toho sliboval nejen vymýcení křesťanství, ale i finanční příspěvek na válku proti Peršanům. Sixtus II. se stal jednou z prvních obětí této persekuce. Ukrýval se sice na méně známém menším pohřebišti naproti Kalixtovým katakombám, byl však přesto 5. srpna 258 zajat a hned druhý den (6. srpna) sťat.

Sixtovy ostatky byly nejprve pohřbeny v papežské kryptě Kalixtových katakomb v Římě. V 6. století byly přeneseny do kaple na hřbitově sv. Praetextata, která byla po něm pojmenována.

25. papež - Svatý Dionýsius

byl 25. papežem katolické církve od 22. července 259 do 26. prosince 268.

Podle některých pramenů se narodil v Řecku. Papežem byl zvolen až téměř rok po umučení svého předchůdce svatého Sixta II., neboť v době vrcholícího pronásledování křesťanů za vlády císaře Valeriana bylo prakticky nemožné volbu zorganizovat.

Mohla se tedy odehrát až poté, když byl Valerianus v bitvě s Peršany zajat a později popraven. Nový římský císař Gallienus vydal toleranční edikt, kterým zastavil pronásledování a dal křesťanské církvi legální status. Dokonce vrátil křesťanům veškerý majetek včetně chrámů, hřbitovů, kostelů a dalších budov, který jim byl v minulých letech konfiskován.

Dionýsius byl zřejmě vzdělaným mužem a dobrým diplomatem. Po zlegitimizování křesťanské víry musel zejména reorganizovat zdevastovanou strukturu římské církevní správy a navázat spojení s ostatními křesťanskými komunitami. Dále musel kompromisem natrvalo odstranit spory o druhý křest heretiků, kteří se chtějí vrátit k církvi.

Značnými finančními obnosy se zasloužil o obnovu kostelů v Kapadocii, které byly zničeny nebo vážně poškozeny po nájezdech Gótů, a také vykoupil svobodu mnoha zajatců.

Sv. Dionýsius je prvním z papežů, který prokazatelně nezemřel jako mučedník, ale přirozenou smrtí 26. prosince 268. Byl pohřben v papežské kryptě Kalixtových katakomb.

Památku sv. Dionýsia si katolická církev připomíná v den jeho úmrtí 26. prosince. V umění je tento světec zpravidla zobrazován v papežském ornátu s knihou v ruce.

Pokračování příště PR

ČESKÉ KATOLICKÉ BIBLICKÉ DÍLO A FARNOST LUŽE
VÁS ZVOU NA

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

na téma **IZAIÁŠ - PROROK NADĚJE**

sobota 30. 11. 2024

od 9.00 do 12.00

zakoření mší svatou ve 12:15

fara v Luži

*"Vyráží ratoleť
z kořene Jesse..." Iz 11,1*

Město Luže a Římskokatolická farnost v Luži
Vás zve na

Adventní koncert

15. 12. 2024 od 15:00 hodin
v kostele Panny Marie Pomocnice na Chlumku

Vánoční atmosféru naladí:

PĚVECKÝ SBOR DĚTÍ A DOSPĚLÝCH

z Chrasti a širého okolí,

ZVONEČEK, NADĚJE, POSLEDNÍ ŠANCE,

SKUPINA HB a hosté

VSTUPNÉ 100 Kč

grafická úprava: Raška Bontáková | tel. 777 008 387

Odpustky pro duše v očistci

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek /svátost smíření, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce/ denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. 1. a 2. listopadu, je možné získat plnomocné odpustky, při návštěvě jakéhokoliv kostela za stejných podmínek, jak je výše v textu uvedeno.

Pamatujme na naše zemřelé – oni pak budou pamatovat na nás přímlovou u Nebeského Otce!

Na dušičky pamatujme, z očistce jim pomáhejme! Budou na nás vzpomínat, až my budem umírat... v dušičkový večer rozžehněme svíčky, modlíme se tiše, při nich za dušičky. Poslední již svíce, zvolna dohořívá, za duše, jichž nikdo, nikdo nevzpomíná.

(PR)

Poděkování

V knize starozákonní, v knize Kazatel se dovídáme, je čas práce, čas, odpočinku, čas povinností...atd. Autor dobře vystihnul něco velmi podstatného, jak obtížné je usilovat o něco pravidelně, každý den a vytrvat v tom. Vytrvat ve službě a usilovat o dobro. Každý ráno se modlit, pravidelně chodit ke zpovědi, každou neděli přijít do kostela a poděkovat Pánu Bohu. Jsou to slova kar. Františka Tomáška pražského arcibiskupa, který působil v arcidiecézi pražské od roku 1965–1992.

Díky vybudování výtahu (2014) je kostel přístupný také pro klienty HDL. K tomu je nutná obsluha, pravidelné otvírání přístupu do výtahu a kostela. Moc děkuji panu Vladimíru Sedlákovi, Šárce Kostelecké, Jiráskovým a Fr. Doležalovi za jejich obětavou službu pro farnost. Pokud by se našel někdo z dalších obětavých farníků, jejich pomoc bude vítána. Poděkování si zaslouží také další farníci, kteří pomáhají v naší farnosti, ať je to kostelnická služba, (Loskotovi, Jiráskovi, A. Křížka, Š. Kostelecká) úklid kostelů, technická pomoc, pomoc v liturgii během bohoslužeb, vydávání časopisu nebo zajištění dalších služeb nutné k provozu kostelů, kde jsou bohoslužby.

o. Josef

Předpokládaný pastorační program v Luži 2024

– co nás ještě čeká

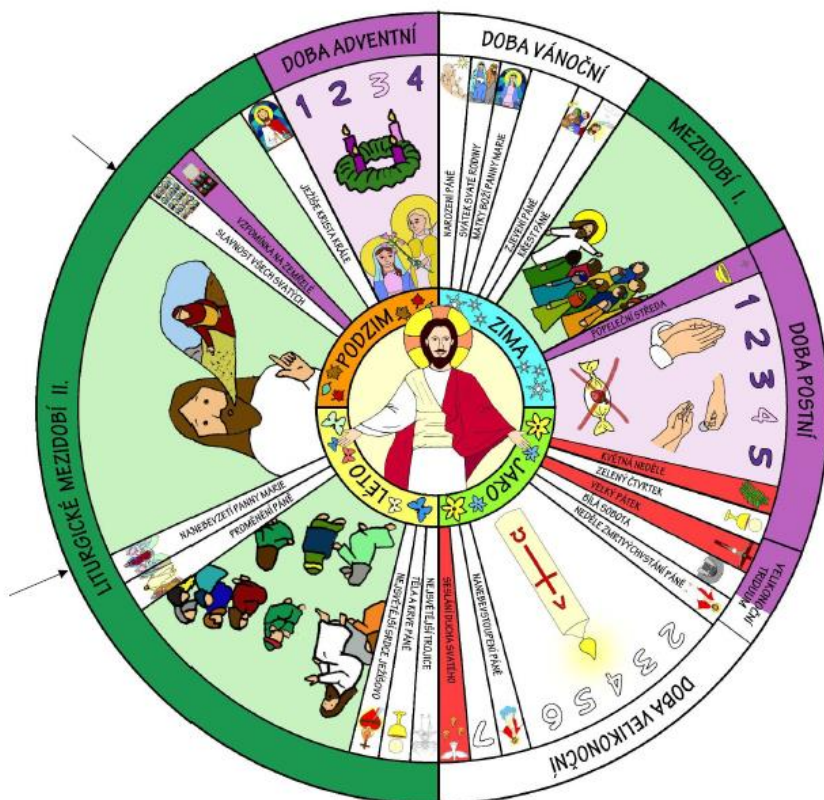
- Adventní duchovní obnova, o. Petr Chalupa 30. listopadu
Dopolední program na faře, zakončen mši sv.
- Sv. Mikuláš 1. či ev. 8. prosince
- Rorátní bohoslužba - Paletínská kaple 14. prosince
- Obnova manželských slibů – svátek sv. Rodiny 29. prosince

Ahoj holky a kluci!

Krok za krokem celým církevním rokem

Již se pomalu a nenápadně blíží období adventu, kdy začíná nový církevní (liturgický) rok. Možná jste si všimli, že jsme spolu na těchto stránkách prošli celý církevní rok a kdo pečlivě vystříhal výseče z každého čísla, tomu vznikl kruh.

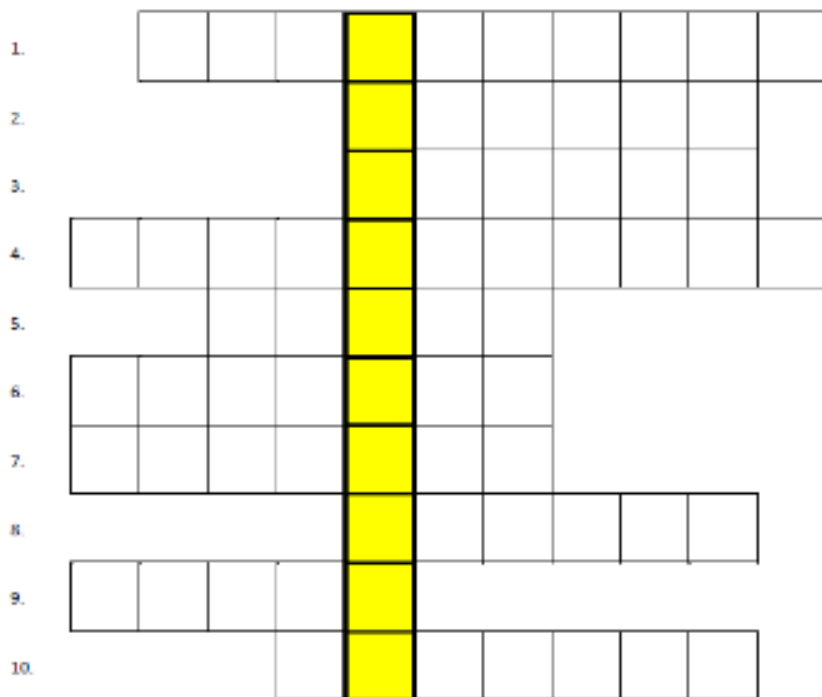
(Poslední výseč je zde v rámci celého kruhového kalendáře).

Mnoho svátků, slavností, událostí má v kalendáři své pevné místo, ale máme také svátky pohyblivé a jejich vypočítání nám občas může pěkně zamotat hlavu.

Zopakujte si v křížovce některé slavnosti a období církevního roku, v tajence zjistíte latinský název pro Pannu Marii, který je odvozen od Slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (8. 12.).

1. Období, kdy si připomínáme smrt a zmrtnýchvstání Pána Ježíše
2. Tři králové
3. Pobožnost k Panně Marii v květnu
4. Svaté přijímání
5. Seslánísvatého
6. Velikonoční třídní
7. Uděluje se na popeleční středě
8. Období před Vánoci
9. Svátost, při které se stáváme Božími dětmi (křesťany)
10. Anděl, který zvěstoval Panně Marii, že se jí narodí Boží syn

(MDM)

Informace

- V kostele na Chlumku za zadními lavicemi je umístěna pokladnička, kam také můžete přispět na **opravu kostela ve Voleticích - transparentní účet**, na který můžete přispět na opravu kostela ve Voleticích - **000000-6012186399/0800**. Za dary Pán Bůh zaplať.
- 30. listopadu Adventní duchovní obnova, o. Petr Chalupa, Dopolední program na faře, zakončen mši sv.
- 1. nebo 8. prosince Sv. Mikuláš
- 14. prosince – Rorátní mše sv. v Paletínské kapli
- 29. prosince – sv. Rodiny – Obnova manželských slibů
- Rozpis na vánoční svátky bude zveřejněn ve vánočním speciálu

Chlumeček číslo 6/2024 (listopad-prosinec)

Redakce: P. J. Hubálek (OJ), M. Doležalová (MD), P. Remeš (PR), Marie Doležalová ml. (MDM)

Uvítáme vaše příspěvky i pomoc při tvorbě časopisu – kontaktní email

Pavrem@seznam.cz

uzavírka příspěvků na leden 2025 je 25.12.2024

Neprodejné, pro vlastní potřebu.

Vydává: Římskokatolická farnost Luže, Komenského 137,

tel: 469671110, č.účtu 1142883309/0800, web: <http://www.chlumeck.net>